

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 8. kwietnia 1905.

Treść: (M^o 53—55.) 53. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnemi, naprzód i później przesłanemi. — 54. Rozporządzenie, dotyczące strawnego i drogowego dla organów sądowych. — 55. Rozporządzenie o wyściskaniu gazetowych franko-znaczków po 2 lialerze.

53.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. marca 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnemi, naprzód i później przesłanemi.

C. k. główną komorę II. klasy w Budziejowicach upoważnia się do wolnego od cła postępowania z ruchomościami naprzód i później przesłanemi po myśli art. IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Kosel wtr.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 30. marca 1905,

dotyczące strawnego i drogowego dla organów sądowych.

Na zasadzie artykułu XXXIV ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, zaprowadzającej procedurę cywilną, rozporządza się:

§ 1.

Woznym sądowym należy się po myśli postanowień zawartych w dalszych paragrafach strawne i drogowe za czynności urzędowe, które oni wykonują w przymiocie organów wykonawczych albo jako wysłannicy sądowi lub też jako przydani urzędnikowi na komisję wysłanemu poza obrębem budynku urzędowego:

Samego tylko doręczenia w sprawach cywilnoprawnych przez wysłannika sądowego nie uważa się za czynność urzędową po myśli ustępu 1.

Samoistne czynności organów wykonawczych stosownie do §u 386 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi nie uprawniają — z wyjątkiem poprzedniego ocenienia rzeczy ruchomych, które mają być licytowane (§ 386, l. 7, o. s., § 275 o. e.) — do osobnej należytości, lecz są częścią składową czynności urzędowej, podlegającej należytości stosownie do ustępu 1.

§ 2.

Strawne należy się:

1. w kwocie 2 K za przedsięwzięcie licytacji, wprowadzenie przymusowego zarządcy, oddanie majątku nieruchomego nabywcy i przymusowe usunięcie z rzeczy nieruchomej;

2. w kwocie 50 h za każdą inną czynność wykonawczą w celu ściągnięcia należytości, nie większej ponad 50 K;

3. w kwocie 1 K za wszystkie inne czynności urzędowe rodzaju w §ie 1 oznaczonego.

Wóznemu przy licytacji wywołującemu przysłuża prawo do strawnego tylko w tym razie, jeżeli urzędnikowi w celu przedsiębrania licytacji poza obreńbem budynku urzędowego delegowanemu w tym celu towarzyszy.

Wysokość strawnego za przyjęcie oświadczenia trzeciego dłużnika (§ 301 o. c.) stosuje się, jeżeli wysokość wziętej w zastaw należności jest mniejszą niż należność, dla ściągnięcia której egzekucya się przeprowadza, do pierwszej, zresztą stosuje się do ostatniej należności.

Jeżeli czynność wykonawcza dotyczy ściągnięcia jednej z kwot w §ie 104 o. s. oznaczonych, natenczas wymierza się strawne od wysokości kwoty, która ma być ściągnięta.

§ 3.

W razie, jeżeli organ wykonawczy udał się już na miejsce, gdzie przedsiębrana być miała jedna z czynności urzędowych, oznaczonych w §ie 2, ustęp 1, l. 1 do 3, dokonanie jej jednak nie nastąpiło czy to z braku przedmiotów, któreby wziąć można w zastaw z powodu zapłaty lub gdyby zobowiązanego odnaleźć nie było można, czy też z jakiegokolwiek bądź innego powodu, natenczas przysłuża mu strawne w wysokości połowy kwot w §ie 2 podanych.

Nie przysłuża wóznemu prawo do należności, jeżeli przedmioty, które już na rzecz innego wierziciela zajęte zostały, weźmie się w zastaw bez ponownych dochodzeń na miejscu (§ 257, ustęp 2, o. c.) jedynie w drodze zanotowania na poprzednim protokole zastawu.

§ 4.

Jeżeli czynność urzędowa, podlegająca należności — nie licząc drogi tam i napowrót — zajmuje więcej niż jeden cały dzień, za dalsze odbywanie czynności urzędowej w dniu następnym należy się znowu strawne.

§ 5.

Jeżeli wóźny za zezwoleniem naczelnika sądu (§ 30 o. e.) wykonuje czynność egzekucyjną w porze nocnej (§ 45 o. s.) lub rozpoczętą za dnia czynność urzędową rodzaju w §ie 1 oznaczonego zdoła zakończyć dopiero nocą, należy się mu, w razie, jeżeli mu po myśli §u 7 nie przysłuża noclegowe, strawne w kwocie o 50 procent podwyższonej (dodatek do strawnego).

§ 6.

Czynności wykonawcze, przedsiębrane w wykonaniu jednego i tego samego polecenia wobec

tego samego zobowiązanego w różnych lokalach, lecz w tej samej miejscowości, uważa się za jedną czynność urzędową, podpadającą należności strawnego. W tem samym znaczeniu uważa się za jedną czynność, czynność egzekucyjną, przedsiębraną wobec kilku zobowiązanych, którzy albo wspólnie gospodarstwo prowadzą, lub też w innej jakiej wspólności żyją a czynność egzekucyjna wspólnego ich majątku dotyczy.

§ 7.

Jeżeli wóźny, z powodu przedsiębrania czynności urzędowej, w §ie 1, ustęp 1, oznaczonej, albo też z przyczyny połączenia kilku takich czynności urzędowych dla zaoszczędzenia czasu i kosztów, zmuszony jest pozostać przez noc poza domem, natenczas należy mu się noclegowe w kwocie 2 K za każdy nocleg.

W drugim przypadku należy noclegowe rozdzielić w różnych częściach na połączone czynności urzędowe, podlegające należności, chyba że powodem przenocowania było widocznie tylko poświęcenie czasu jednej lub tylko niektórym z tych czynności urzędowych.

§ 8.

Jeżeli wóźny, aby się dostać na miejsce czynności urzędowej, musi odhyc bezpośrednią drogę tam i napowrót, wynoszącą więcej aniżeli 7·6 km, natenczas należy mu się drogowe, które od drogi o długości ponad 7·6 km do 10 km 30 h a od każdego dalszego kilometra 10 h więcej wynosi.

Przy odległościach ponad 10 km, — w razie jeżeli są dziesięte kilometra, — liczy się przy obliczaniu drogowego ułamki większe jak pięć dziesiątych za całe kilometry, mniejszych zaś się nie uwzględnia.

Jeżeli wóźny zmuszony jest do korzystania ze środka komunikacyjnego zbiorowego, należy się mu, gdyby cena jazdy większą była od wysokości przysługującego mu podług ustępu 1 drogowego, zamiast drogowego wynagrodzenie jazdy najniższą klasą środka komunikacyjnego.

W razie przedsiębrania kilku czynności urzędowych jednym chodem, rozdziela się drogowe po równych częściach na pojedyncze czynności urzędowe, należności jednak według tego na pojedyncze czynności urzędowe przypadające nie mogą być większe, jakby bez takiego połączenia były.

§ 9.

Jeżeli doręczenia lub inne czynności urzędowe w sprawach karnych wykonywane bywają przez organa sądowe (wóźnych albo pośtańców) poza obreńbem miejsca urzędowego, należy się za każdy kurs

bez względu na ilość wykonanych czynności urzędowych albo doręczeń drogowo w kwocie 60 h, jeżeli zaś droga bezpośrednia tam i napowrót wynosi więcej aniżeli 7·6 km i w ciągu tego samego kursu nie powstało już także roszczenie do drogowego za czynność urzędową w sprawach cywilnych, nadto jeszcze drogowo podług §u 8, wreszcie w tych samych okolicznościach, jeżeli w ciągu kursu musiano przenocować, noclegowe podług §u 7.

Jeżeli w czasie takiego kursu woźny załatwia takie doręczenia w sprawach cywilnych, natenczas przy wynierzaniu drogowego nie uwzględnia się chodu celem doręczenia.

Za kurs w sprawach karnych, który odbywa woźny sądu we Wiedniu na obszarze gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta, w drugiej lub trzeciej strefie, ustanowionej rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 3. kwietnia 1892, Dz. u. p. Nr. 67. należy się drogowo podług ustępu 1.

Dla Dalmacyi ma zastosowanie przepis pierwszego ustępu tylko o tyle, o ile według §u 15 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 21. lipca 1897, l. 15356, Dz. u. kr. dla Dalmacyi Nr 8 z roku 1898, doręczenia w sprawach karnych odbywać się mają bez kosztów.

§ 10.

Jeżeli do uiszczenia jednej z powyższych należności obowiązana jest strona korzystająca z prawa ubogich lub też, dla której po myśli §u 276 p. k. u. c. ustanowiony został kurator, względnie jeżeli egzekucja wdrożona przez popierającego urzędnika (§ 105 o. s.) okaże się bezskuteczną, opędza się należności zaliczką z funduszu podręcznego sądu, zapisując to w wykazie. Egzekucye w rodzaju wyżej oznaczonym, o których przypuszczać można, że żadnego dodatniego rezultatu nie wykażą, należy o ile możliwości łączyć z innemi, w których prawdopodobnie należności będą ściągane.

Jeżeli na przeciwnika takiej strony nałożone zostaną koszty odszkodowania, dalej w razie, jeżeli strona zobowiązana do uiszczenia należności wskutek wyniku sporu prawnego, względnie przymusowej egzekucyi lub w inny sposób znajdzie się w możliwości zapłacenia, w końcu jeżeli o nieobecnej stronie powszechnie jest wiadomem, że posiada w granicach państwa majątek, natenczas we wszystkich tych przypadkach należy zanotowane należności ściągnąć (§ 104 i nast., 134 o. s.).

Jeżeli od prawomocnego zakończenia sporu prawnego względnie przymusowej egzekucyi rok upłynie a niewypłacalność strony trwa dalej, należy zanotowane należności skreślić.

§ 11.

Strawne, noclegowe, jakoteż drogowo w sporach cywilnych wymierza urzędnik doręczający względnie kierownik oddziału doręczeń i egzekucyjnego i ściąga je po myśli §u 104 i nast., o. s. Wygotowanie kartek należnościowych należy do urzędnika wymierzającego.

Naczelnik sądu winien od czasu do czasu na wrywki badać zgodność wymiaru przy pomocy dziennika podróznego, księgi egzekucyjnej i aktów.

Czynności urzędowe, należnościom podlegające, należy wciągnąć do dziennika podróznego tylko wtedy, jeżeli za nie w danym przypadku miała być uiszczona oprócz strawnego dopłata do strawnego, noclegowe lub też drogowo.

§ 12.

Naczelnik sądu może upoważnić organ wykonawczy, któremu tylko strawne (§ 2) się należy, do ściągnięcia go u popierającego wierzyciela lub zobowiązanego także w przypadkach innych jak w §ie 96, ustęp 3, o. s. podany. Upoważnienie, którego się — z wymienieniem kwoty, która ma być ściągniętą — zapomocą notatki na aktach (drukem w oczy wpadającym, stampilią, lub w innej jakiej formie pisemnej) udziela, należy stronie okazać.

Strawnego w ten sposób ściągniętego nie wciąga się do księgi pieniężnej bez względu na likwidacyą po myśli §u 11.

Jeżeli po takim bezpośrednim ściągnięciu strawnego w tej samej sprawie cywilnej ma być doręczone załatwienie przeciwnikowi strony płacącej, natenczas w załatwieniu tem należy zawsze umieścić zawiadomienie o wymiarze i uiszczeniu należności.

§ 13.

Należności drogowego i noclegowego w sprawach karnych należy stosownie do §u 5 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. września 1895, Dz. rozp. m. spr. Nr. 25, miesięcznie likwidować i wypłacać z funduszu podręcznego na opędzanie kosztów sądownictwa karnego.

Wysokość drogowego za doręczenia w sprawach karnych ma organ doręczający (woźny, względnie posłaniec) uwidocznic na odnośnych kwitach doręczenia, kancelarya zaś wciągnie je do wykazu kosztów. Jeżeli po likwidacyi, po myśli pierwszego ustępu przedsiębranej, okaże się zniżenie należności tej w wykazie kosztów zanotowanej, należy wykaz kosztów sprostować a w danym razie niesłusznie ściągniętą nadwyżkę kwoty zwrócić.

§ 14.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem obwieszczenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. § 26, ustęp 2 rozporządzenia Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 3. lipca 1854, Dz. u. p. Nr. 169, o ile one do należności woźnych się odnoszą;

2. §y 1—8, 10, 11, 14 i 15 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 22. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 162, i rozporządzenie z dnia 14. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 212, i

3. rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 20. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 165, o ile się ono odnosi do przypadków, w których woźni urzędnikowi na komisji towarzyszą.

Kosel wlr.

Klein wlr.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia 1905

o wyciskaniu dziennikarskich znaczków po 2 halerze na dziennikach.

Zarząd poczt przyjmuje do wyciskania dziennikarskich znaczków po 2 halerze, kowerty, opaski i kartki adresowe, począwszy od dnia 10. kwietnia 1905.

Wyciśnięty na formularzach znaczek wartościowy wyobraża dziennikarski znaczek po 2 halerze w kolorze zielonym.

Bliższe warunki, pod którymi zarząd poczt przyjmuje wyciskanie tych znaczków pocztowych, obwieszcza dziennik rozporządzeń dla poczt i telegrafów.

Call wlr.